UHAKIKISHO WA WOKOVU

Je! Mungu anahitaji nini kutoka kwa mtu kabla ya kumpa zawadi ya milele ya maisha na uhakikisho wa kuingia katika Ufalme? Lazima Mkristo aliyebadilika kweli kupitia "matendo mema" na imani yake afikie kiwango fulani cha ukamilifu wa kiroho kabla ya kufuzu kuingia katika ufalme? Ni wakati mgani mtu anaweza kupata furaha ya wokovu, na uhakika kamili kwamba ikiwa angekufa kesho angeibuka kukutana na Kristo wakati wa ujio wake, na kuishi milele katika Ufalme wa Mungu?

Kulingana na Wilson Ewin, mwandishi wa kijitabu kinachoitwa *There Is Therefore Now No Condemnation,* Bibilia hufundisha kwamba mtu yeyote "anayeweka imani yake kwa Bwana Yesu Kristo na Damu yake iliyomwagika Kalvari yuko salama milele. Hawezi kamwe kupoteza wokovu wake. Hakuna ukiukaji wa kibinafsi wa sheria za Mungu au amri za mwanadamu zinazoweza kutatiza hadhi hiyo."

Mtazamo huu unaonekana kuendana na maoni yaliyotolewa na kikundi cha viongozi wa kanisa waliokuwa wakijaribu kuamua njia bora ya kushughulikia washiriki waliokutwa katika uzinzi. Kikundi kiliamua "wapate wokovu kwanza," kisha baada ya "kuokolewa," wakabiliane na dhambi. Wazo lilikuwa kwamba mara tu wakosaji hao "walimkubali Kristo," labda kwa kwenda kwenye madhabahu ya kanisa katika kukiri hadharani ya imani, Roho Mtakatifu (pamoja na kuhimizwa na viongozi wa kanisa) angewaongoza waachilie shughuli zao za dhambi . Viongozi walionekana kuhisi kwamba hata kama wakosaji wataendelea kutenda dhambi, na hata ikiwa watalazimika kuondolewa kutoka kwa ushirika, angalau kila mtu angeweza kuendelea na maisha yao na kuridhika kwamba wahusika waliokosea walikuwa "salama milele."

Kwa kweli, wazo kama hilo linasimama kwa ujasiri na kupinga mafundisho ya Agano Jipya.

Mtume Paulo aliandika, "Basi matendo ya mwili ni dhahiri: uasherati, uchafu, ufisadi, ibada ya sanamu, uchawi, uadui, ugomvi, wivu, hasira, fitina, faraka, uzushi, husuda, ulevi, ulafi, na mambo yanayofanana na hayo. Katika hayo nawaonya mapema, kama nilivyokwisha kuwaonya, ya kwamba watu watendao mambo ya jinsi hiyo *hawataurithi ufalme wa Mungu*" (Wagalatia 5:19-21, RSV, msisitizo umeongezwa).

Onyo la Paulo halikuwa tu kwa wale ambao walikuwa bado "hawajaokoka." Mtu *yeyote*, alisema, anayejiunga na "kazi za mwili" hataurithi ufalme. Kama angekuwa akiongea juu ya wasiookoka tu, ingekuwa haina maana kusema, "Nawaonya ..." – huyo ni, *wewe* uliyempokea Roho Mtakatifu, *wewe* ambaye umefutwa dhambi zako kupitia damu iliyomwagwa ya Yesu Kristo.

Wazo kwamba mtu hawezi kuipoteza wokovu wake kupitia uvunjaji wa kibinafsi wa Amri za Mungu ni *uwongo!*

Hata hivyo, kwa upande mwingine wa wigo ni maoni ambayo pia ni ya uwongo. Kulingana na maoni hayo, mtu ambaye amepokea Roho Mtakatifu lazima, kwa muda mrefu wa kujenga tabia, “ahitimu” kuingia katika Ufalme wa Mungu.

Maoni ya mwisho yalionyeshwa vizuri miaka kadhaa iliyopita wakati mtumishi alichukua maswali kutoka kwa hadhira kubwa. Swali moja lilikuwa kama hili: “Mjomba wangu alitubu dhambi zake na kumkubali Kristo kama Mwokozi, na baadaye akabatizwa. Lakini siku mbili baadaye, alikuwa na mshtuko wa moyo na akafa. Je! Mjomba wangu ataingia katika Ufalme wa Mungu wakati wa ujio wa Kristo?”

Jibu la mtumishi lilienda kama hivi: “Hapana, mjomba wako hakuwa na wakati wa kutosha wa kujenga tabia inayohitajika ili kuingia katika ufalme. Atafufuliwa kama binadamu anayeweza kufa, na kisha atapewa muda wa kutosha kuhitimu ufalme kupitia mchakato wa kushinda na kujenga tabia.

Dhana la “kufuzu” katika muda uliowekwa limeacha zaidi ya wachache kushangaa ikiwa watawahi “kufika” ndani ya ufalme. Kwao, kuna uwezekano mdogo wa kufurahia katika uhakikisho wa wokovu.

Mtazamo huu sio kitu ila ni fundisho la wokovu kwa matendo, au, angalau, wokovu kwa mchanganyiko wa imani na matendo mema. Wafuasi wake wanaamini kuwa wao, kupitia bidii, lazima “wapate” haki ya kuingia.

Hii ni kinyume wazi wa mafundisho ya Bibilia.

Roho Mtakatifu kama Dhamana

Paulo, akilinganisha hali ya kibinadamu ya kisasa na kutokufa ambayo watu wa Mungu watavikwa siku zijazo, aliandika, “Kwa sababu sisi tulio katika maskani hii twaugua, tukilemewa; si kwamba twataka kuvuliwa, bali kuvikwa, ili kitu kile kipatikanacho na mauti kimezwe na uzima. Basi yeye aliyetufanya kwa ajili ya neno lilo hilo ni Mungu, aliyetupa arabuni ya Roho” (2 Wakorintho 5:4-5).

Roho Mtakatifu hutolewa bure kwa mwamini aliyetubu. Paulo alisema Roho hutumika kama *dhamana*, au ahadi, juu ya uzima wa milele. Hii inamaanisha kuwa mtu yeyote ambaye ana Roho anaweza kuwa na uhakika kwamba hata kama atakufa kesho ataingia katika ufalme wa Mungu wa milele Yesu Kristo atakaporudi.

Wazo kwamba mtu ambaye ana Roho Mtakatifu lazima “ahitimu” kuingia katika ufalme kwa kufikia kiwango fulani cha ukamilifu wa kiroho ulikuwa wazo la kigeni kabisa katika mawazo ya Paulo. Aliona Roho Mtakatifu kama dhamana ya uzima wa milele, na kuamini kwamba yeyote aliyekuwa na Roho alikuwa na dhamana.

Kwa kweli, uhakikisho wa wokovu unaotolewa na Roho Mtakatifu ni uhakikisho ulio na *masharti*. Sehemu ya masharti inajumuisha kuendelea katika imani, ambayo ni kujiepusha na tabia ya dhambi. Ukuaji wa kiroho utatokea ndani ya mchakato, na ni muhimu, lakini ni kosa kudhani kwamba wokovu hutegemea kufikia kiwango fulani cha ukuaji wa kiroho kati ya ubatizo na kifo .

Dhana kwamba wokovu lazima "upatwe" kupitia ujenzi wa tabia huongoza tu kwa mafadhaiko. Licha ya juhudi za kujitayarisha kwa ujio wa Kristo, wengi wanaoshikilia mtazamo huu huhisi kuwa hawako "tayari" kabisa kukutana na Kristo. Wanagundua bado wanayo makosa, na bado hushawishiwa na majaribu wakati mwingine, na kwamba bado wanakabiliwa na mienendo ya zamani na udhaifu. Baada ya kuchunguza maisha yao, wanahisi wameshinda kidogo sana tangu wampokee Roho Mtakatifu, na wamebaki na hisia kwamba hawako "tayari" kwa ujio wa Kristo.

Ilitiwa Muhuri kwa Siku ya Ukombozi

Wokovu huweza kulinganishwa na mtu aliyepotea baharini. Sasa yuko salama kabisa ndani ya chombo cha bahari. Tukikumbuka hatari za baharini – uwezekano wa kuteseka, wa kuzama, au kuwa mlo wa papa aliye njaa – mtu huyo hana nia ya kuruka hadi baharini. Kwa kweli, anaweza ikiwa angechagua hivyo na kuacha usalama wa meli na kurudi katika hali yake ya zamani ya kutokuwa na tumaini, lakini hana nia ya kufanya hivyo. Anajua yuko njiani kwenda nchi yake, na anashukuru sana nahodha wa meli kwa kumvuta ndani.

Akiwa salama ndani ya chombo, anajiamini kabisa katika uadilifu wa meli na uwezo wa nahodha katika urambazaji. Anajua lazima achukue tahadhari fulani wakati wa hali ya hewa ya dhoruba, na kwamba kutoka kwenye meli ili kuogelea hata ikiwa mtu alikuwa tayari kwa uokoaji wake – kungekuwa kuwa hatari sana.

Wakati mtu anaokolewa – wakati dhambi zake zinafutwa kutoka kwa rekodi na anapokea Roho Mtakatifu – anaweza kuwa na uhakika kabisa kuwa "nahodha wa wokovu [wake]" (Waebrania 2:10) atampeleka salama kule aendako, bora hajiingizi kwa hatari za kijinga au kuamua kutoka kwenye meli. Bora awe katika imani, ingawa anaweza kukutana na mawimbi ya dhoruba ya majaribu njiani, anaweza kuwa na uhakika kwamba "ametiwa muhuri kwa siku ya ukombozi" (Waefeso 4:30). Kwa kuwa ameokolewa kwa njia ya damu ya Yesu Kristo iliyomwagika, basi hapaswi "kuhitimu" kabla ya kustahili kwa Ufalme wa Mungu. Amefanywa *kustahili*, sio kupitia mafanikio ya kibinafsi au rekodi ya kuvutia ya matendo mema, lakini kwa neema ya Mungu, anayopokea kupitia imani.

Hakika ya Mambo Yatarajiwayo

Kwa bahati mbaya, wengine wanaweza kutupilia mbali mfano huo hapo juu, wakidai kwamba inawasilisha wokovu ambao ni "rahisi" sana. Kwao, kuwa na mtu aliyeokolewa akitundikia (kwa mkono mmoja) juu ya makali telezi ya upinde wa meli wakati wa hali ya hewa ya dhoruba hutoa mfano unaofaa zaidi.

Ni kweli kwamba kumhuzunisha Roho Mtakatifu au kurudi kwenye maisha ya uovu kunaweza kuvunja “muhuri” ambayo Mkristo huhifadhiwa kwa siku ya ukombozi (Waefeso 4:30; 2Timotheo 2:19), lakini sio kweli kwamba kupoteza wokovu ni rahisi kama kuteleza kwenye ganda la ndizi iliyofunikwa kwa mafuta. Wala *sio* kweli kwamba mtu aliyeokoka lazima awe na idadi fulani ya miaka “kuhitimu” kuingia katika Ufalme wa Mungu.

Imani sio kutokuwa na hakika; ni uhakika. Ni uhakika na ujasiri. “Basi imani ni kuwa na hakika ya mambo yatarajiwayo, ni bayana ya mambo yasiyoonekana” (Waebrania 11:1). Ikiwa tumaini letu ni Ufalme wa Mungu ijayo, basi tunapaswa kuingojea kwa uhakika, na kuamini kwamba tutaingia ndani yake. Hatupaswi kufikiria kuwa wokovu wetu umetundikiwa kwa nyuzi, au kwamba haiwezi kufikiwa.

Agano Jipya limejaa maneno ya imani ya kutia moyo na uhakikisho.

Matumaini ya Kikristo yana msingi katika ahadi za Mungu, ambazo zinafafanuliwa kama “nanga ya roho yenye salama” (Waebrania 6:19), na ambayo hutoa “faraja iliyo imara, sisi tuliyokimbilia kuyashika matumaini yale yawekwayo mbele yetu” (mstari 18).

Uhakikisho wetu haina msingi kwa nguvu zetu tu, lakini juu ya uwezo wa “yeye awezaye kuwalinda ninyi msijikwae, na kuwasimamisha mbele ya utukufu wake bila mawaa katika furaha kuu” (Yuda 24). Kwa nguvu ya Mungu, watu wake “wanalindwa kwa njia ya imani hata mpate wokovu ulio tayari kufunuliwa wakati wa mwisho” (1 Petro 1:5).

Mkristo anaweza kuhisi kukata tamaa wakati mwingine, na hata anaweza kukabiliwa na tabia za zamani, au kuteleza na kuyumba anapokabiliwa na majaribu, lakini Mungu hakati tamaa kwa urahisi kwa wana wake. “Maana yeye ambaye Bwana ampenda, humrudi, naye humpiga kila mwana amkubaliye” (Waebrania 12:6). Hatua za nidhamu za Mungu yaweza kuonekana kali wakati mwingine, lakini ikiwa sisi ni watu wake, tunaweza kupata faraja kwa kujua kwamba nidhamu ambayo lazima tuvumilie ni ushahidi kwamba “Mungu awatendea kama wana” (mstari 7), na kwamba “anatuadhibu kwa faida yetu” (mstari 10). Imani yetu inaweza kutikisika kila wakati, lakini Mungu anabakia kuwa imara.

Wakati mwingine, watu wa Mungu wanaweza kudhani kuwa vitu viko dhidi yao. Inaweza kuonekana kuwa majaribu ya maisha ni zaidi ya kuvumilia. Maneno ya Paulo yanatia moyo:

“Mungu akiwapo upande wetu, ni nani aliye juu yetu? Yeye asiye mwachilia Mwana wake mwenyewe bali alimtoa kwa ajili yetu sisi sote, atakosaje kutukirimia na mambo yote pamojanaye? Ni nani atakayewashitaki wateule wa Mungu? Mungu ndiye mwenye kuwahesabia haki; ni nani atakayewahukumia adhabu? Kristo Yesu ndiye aliyekufa; naam, na zaidi ya hayo, amefufuka katika wafu, naye yuko mkono wa kuume wa Mungu; tena ndiye anayetuombea. Ni nani atakayetutenga na upendo wa Kristo? Je! Ni dhiki, au shida, au adha, au njaa, au uchi, au hatari, au upanga? ... Hapana, lakini katika mambo hayo yote tunashinda kwa yeye aliyetupenda. Kwa maana nimekwisha kujua hakika ya kwamba, wala mauti, wala uzima, wala

malaika, wala wenye mamlaka, wala yaliopo, waka yatakayokuwapo, wala wenye uwezo, wala yaliyo juu, wala yaliyo chini, wala kiumbe kinginecho chote hakitaweza kututenga na upendo wa Mungu ulio katika Kristo Yesu Bwana wetu" (Warumi 8: 31-39).

Je! Hiyo inasikika kama wokovu ambao hausaidiwi na kitu chochote zaidi ya nguvu ya nyuzi? Inasikika kama wokovu ambao unapotea kwa urahisi? Ni vigumu!

Uhakikisho wa Paulo unazingatia "Kristo Yesu ... ambaye anatuombea kweli."Ombi lake, lilitolewa kwa Mungu usiku kabla ya kifo chake, inaangazia ofisi Yake ya maombezi.

Yesu aliomba, "Wala mimi simo tena ulimwenguni, lakini hawa [wanafunzi wake] wamo ulimwenguni, nami naja kwako. Baba Mtakatifu, kwa jina lako ulilonipa uwalinde hawa, ili wawe na moja kama sisi tulivyo.... Mimi siombi kwamba uwatoe katika ulimwengu; bali uwalinde na yule mwovu" (Yohana 17:11, 15).

Hakika maneno haya yalithibitika kuwa chanzo cha kutia moyo kwa mitume baada ya kuondoka kwa Yesu kwenda mbinguni. Walijua kwamba Yesu ambaye walimwona akienda mbinguni, alikuwa amewaombea hasa, kwamba kupitia jina la Baba (Uwezo wake) waweze kuendelea katika imani na kulindwa kutoka kwa nguvu kubwa ya shetani.

Yesu Kristo: Chanzo Chetu Cha Uhakikisho

Kila wiki, watu wengi walio wagonjwa na wanaoteseka hutusihi (Watumishi wa ofisi ya Kanisa la Mungu la Kimataifa) kuwaombea. Baadhi yao hutuambia kuwa wanao hisia kubwa za ujasiri wanapojua kuwa wengine wanaomba kwa niaba yao. Hebu fikiria ujasiri mitume wangalihisi walipokumbuka maneno ambayo Yesu alizungumza kwa niaba yao usiku wa mwisho kama mwanadamu anayekufa. Hata hivyo, haikuwa kikundi kidogo cha wanadamu waliwaombea; ilikuwa *Yesu Kristo mwenyewe!*

Katika udhaifu wetu wa kibinadamu, wakati mwingine tunaweza kujiuliza ikiwa Mungu hutusikia tunapomlilia kwa usaidizi. Lakini wachache wetu wanaweza kuwa na shaka kwamba Mungu alisikiza sala za Yesu. Kama tunaweza kujua kwamba Yesu alituombea, kama alivyowaombea wale mitume aliowatuma, bila shaka tunaweza kukabiliana na majaribio ya maisha kwa uhakikisho na ujasiri.

Habari njema ni kwamba Yesu alituombea sisi – wanafunzi wake wa kisasa sala aliyoomba kwa niaba ya wanafunzi wake wa kwanza. Alisema, "Wala si hao tu [wake wanafunzi wa kwanza] ninaowaombea; lakini na wale watakaoniamini kwa sababu ya neno lao. Wote wawe na umoja; kama wewe, Baba, ulivyo ndani yangu, nami ndani yako; hao nao wawe ndani yetu…" (Yohana 17:20-21).

Ikiwa umemgeukia Mungu kwa toba, ukimtazama Yesu Kristo kama "mwenye kuanzisha na mwenye kutimiza imani yetu" (Waebrania 12:2), "mtume na kuhani mkuu wa maungamo yetu" (Waebrania 3:1), na "sababu ya wokovu wa milele kwa watu wote wanaomtii" (Waebrania 5:9),

basi sala ya Yesu inatumika kwako kama vile ilivyokuwa kwa wanafunzi wake wa kwanza. Sikiza maneno yake:

"Nami utukufu ule ulionipa nimewapa wao: ili wawe na umoja kama sisi tulivyo umoja. Mimi ndani yao, nawe ndani yangu, ili wawe wamekamilika katika umoja; ili ulimwengu ujue ya kuwa ndiwe uliyenituma, ukawapenda wao kama kama ulivyonipenda mimi. Baba, hao ulionipa nataka wawe pamoja name popote nilipo, wapate na kuutazama utukufu wangu uliyonipa; kwa maana ulinipenda kabla ya kuwekwa msingi ulimwengu. Baba mwenye haki, ulimwengu haukukujua; lakini mimi nalikujua, na hao wamejua ya kuwa ndiwe uliyenituma. Nami naliwajulisha jina lako, tena nitawajulisha hilo; ili pendo lile ulilonipenda mimi liwe ndani yao, nami niwe ndani yao" (Yohana 17:22-26).

Hapa tunayo ombi lile Yesu alitoa kwa niaba yetu. Je! Mungu alimsikia? Hakika kabisa! Je! Mungu *alijibu* sala hiyo? Ndiyo! Je! Bado anaheshimu ombi la Yesu leo? Hakuna shaka juu ya hiyo!

Kumbuka, sala ya Yesu inaonyesha huduma yake ya kisasa kama Kuhani Mkuu, na inatutolea maoni mafupi ya maombi Yeye hufanya sasa, mbele ya Mungu, kwa niaba ya wanafunzi wake.

Ni nini kinachoweza kutia moyo zaidi kuliko kujua kuwa Yesu Kristo anakuombea?

Bila shaka, ilikuwa ufahamu huu wa uhakiksho uliowawezesha wanafunzi wa kwanza kufanya kazi ya Mungu licha ya udhaifu wa kibinafsi.

Wanafunzi wa mapema: Wenye makosa lakini Waaminifu

Wanafunzi wa karne ya kwanza hawakuwa tofauti na wanafunzi wa kisasa wa Kristo. Tunafikiria jinsi walivyovumilia mateso na shida za kila aina, na bado walibaki waaminifu kwa wito wao, lakini labda hatutambui kabisa kwamba udhaifu zao zilikuwa kama zetu.

Chukua Simioni Petro, kwa mfano. Katika tukio moja, muda mrefu baada ya kubadilika kwake, hofu ya yale ambayo wengine wanaweza kufikiria na matokeo yanayowezekana ilimfanya Petro kutenda kwa njia kinyume cha ukweli wa injili. Jambo hilo lilikuwa kubwa sana kwamba Paulo alilazimika kumkemea kwa uwazi.

Ilitokea Antiokia. Petro alipuuza utamaduni wa kawaida uliofanyika wa Kiyahudi, alikula na Mataifa waongofu. Lakini wakati "sherehe ya tohara" ilipofika, Petro alijitenga na watu wa mataifa mengine na kujiunga na Wayahudi wengine ambao walikuwa huko (Wagalatia 2:11-13).

Ilikuwa ni Petro aliyekuwa amepokea maono hapo awali akionyesha kwamba hakupaswa tena kumwita mtu yeyote wa kawaida au mchafu (Matendo 10). Walakini, kwa kujiondoa kutoka kwa watu wa mataifa, alikuwa anatuma ujumbe kwamba watu hawa kwa kweli *walikuwa* "wachafu." Kitendo hiki haikuwa kinyume cha ukweli tu ambayo Petro alikuwa amepokea kwa ufunuo wa

kimungu, ilikuwa ni kofi kwenye nyuso za watu wa mataifa. Paulo hangechukua hatua mara moja, asili ya mgawanyiko ya tabia ya Petro kungeharibu umoja wa kanisa.

Kinachovutia ni kwamba tabia ya Petro ilikuwa udhihirisho wa udhaifu wa zamani – ambayo alikuwa amekabiliana nayo miaka mingi awali.

Yesu alipokuja kwa wanafunzi wake akitembea baharini, Petro alisema, "Bwana, ikiwa ni wewe, niamuru nije kwako juu ya maji.‟ Kwa idhini ya Kristo, Petro akapanda nje ya mashua na akatembea juu ya maji. Kwa bahati mbaya, alipouona upepo, akaogopa; akaanza kuzama, akipiga yowe, akisema „Bwana, niokoe.‟ Mara Yesu akanyosha mkono wake akamshika, akamwambia, „Ewe mwenye imani haba! Mbona uliona shaka?"‟ (Mathayo 14:25-31).

Mwanzoni, Petro alionekana kuwa na nguvu katika imani. Alipanda nje ya mashua, akakanyaga maji, na kuanza kutembea. Lakini mara tu alipoondoa macho yake kwa Yesu na kuanza kufikiria juu ya hali zilizo karibu, aliacha kutembea kwa imani na kuanza kutembea kwa kuona (ona 2 Wakorintho 5: 7). Hofu ilijaza akili yake. Imani yake ukapunguka.

Baadaye, baada ya kusikia Yesu akisema, "Ninyi nyote mtachukizwa kwa ajili yangu usiku huu…," Petro alisema kwa ujasiri, "wajapochukizwa wote kwa ajili yako, mimi sitachukizwa kamwe."

Yesu alijua bora. Alisema, "nakwambia wewe, usiku huu kabla ya kuwika jogoo, utanikana mara tatu." Lakini Petro alisisitiza, "ijaponipasa kufa nawe, sitakukana kamwe." Alionekana kujiamini na tena bila ya woga – lakini ujasiri wake wa ushujaa ulikuwa wa muda mfupi.

Kwa kweli wa unabii wa Kristo, Petro alimkana mara tatu – ndani ya masaa machache ya kutangaza ujasiri wa uaminifu wake usiobadilika (Mathayo 26:31- 35, 69-75). Kwa mara nyingine tena, woga ulimletea Petro uso kwa uso pamoja na upungufu wake wa kibinadamu.

Walakini, licha ya udhaifu wake, Petro alijithibitisha kuwa mjumbe mwenye nguvu zaidi, akitekeleza majukumu ambayo Kristo alikuwa amempa kwa uaminifu. Alikuwa na makosa, lakini mwaminifu. Uaminifu wake haikuwa kwa kutegemea juu ya nguvu zake mwenyewe, lakini juu ya nguvu za Yule aliyemwondoa kutoka kwa maji. Alikuwa anajua kuwa yuko kwa mikono mwema.

Kama Petro, Paulo hakuwa bila ya udhaifu wake. Aliandika:

"Maana sijui nifanyalo, Kwa sababu lile nilipendalo, silitendi; bali lile nilichukialo ndilo ninalolitenda. Lakini kama nikilitenda lile nisilolipenda, naikiri ile sheria ya kuwa ni njema. Basi sasa si mimi nafsi yangu ninayetenda hilo, bali ni ile dhambi ikaayo ndani yangu. Kwa maana najua ya kuwa ndani yangu, yaani, ndani ya mwili wangu, halikai neno jema; kwa kuwa kutaka nataka, bali kutenda lililo jema sipati. Kwa maana lile jema nilipendalo, silitendi; bali lile baya nisilolipenda ndilo nilitendalo. Basi kama lile nisilolipenda ndilo nilitendalo, si mimi nafsi yangu nilitendaye, bali ni ile dhambi ikaayo ndani yangu.

Basi nimeona sheria hii, ya kuwa kwangu mimi nitakaye kutenda lililo jema, lipo lililo baya. Kwa maana naifurahia sheria ya Mungu kwa utu wa ndani, lakini katika viungo vyangu naona sheria iliyo mbali, inapiga vita na ile sheria ya akili zangu, na kunifanya mateka ya ile sheria ya dhambi iliyo katika viungo vyangu." (Warumi 7:15-23).

Ikiwa mtu yeyote aliwahi kugundua upungufu wake wa kibinadamu, ilikuwa ni Paulo. Walakini, alikuwa na uhakika kwamba siku moja ataingia katika Ufalme wa Mungu. Baadaye aliandika, "Bwana ataniokoa na kila neno baya, na kunihifadhi hata nifike ufalme wake wa mbinguni" (2 Timotheo 4:18).

Wale ambao wamevunjika moyo kwa sababu wanagundua makosa yao ya kibinadamu wanapaswa kuwa makini kwa suluhiso Paulo anatoa. Aliandika:

"Ole wangu, maskini mimi! Ni nani atakayeniokoa na mwili huu wa mauti? Namshukuru Mungu, kwa Yesu Kristo Bwana wetu! Basi, kama ni hivyo, mimi mwenyewe kwa akili zangu naitumikia sheria ya Mungu, bali kwa mwili wangu sheria ya dhambi. "Ole wangu, maskini mimi! Ni nani atakayeniokoa na mwili huu wa mauti? Namshukuru Mungu, kwa Yesu Kristo Bwana wetu! Basi, kama ni hivyo, mimi mwenyewe kwa akili zangu naitumikia sheria ya Mungu, bali kwa mwili wangu sheria ya dhambi.

Sasa, basi, hakuna hukumu ya adhabu juu yao walio katika Kristo Yesu. Kwa sababu sheria ya Roho wa uzima ule ulio katika Kristo Yesu imeniacha huru mbali na sheria ya dhambi na mauti. Maana yale yasiyowezekana kwa sheria, kwa vile ilivyokuwa dhaifu kwa sababu ya mwili, Mungu, kwa kumtuma mwanawe mwenyewe katika mfano wa mwili ulio wa dhambi, na kwa sababu ya dhambi, aliihukumu dhambi katika mwili, ili maagizo ya torati yatimizwe ndani yetu sisi, tusioenenda kwa kufuata mambo ya mwili, bali mambo ya Roho" (Warumi 7: 24-25; 8:1-5).

Je! Umegundua? Sasa hakuna hukumu kwa wale walio katika Kristo. "Sheria ya dhambi na mauti" inayopiga vita katika washirika wetu inaweza kutukumbusha juu ya udhaifu wetu na makosa, lakini haiwezi kubatilisha hali "kutohukumiwa."

Paulo alikuwa na uhakika wa kuokolewa kabisa kutoka kwa "mwili huu wa mauti."

Mfano wa Ibrahimu

Tunapofikiria juu ya imani, labda tunafikiria juu ya Ibrahimu. Lakini tunapofikiria Imani ya Ibrahimu, labda tunahisi hatufanyi vizuri – haswa tunapofikiria kuwa Mungu anatuhitaji kuwa na aina ya imani ambayo Ibrahimu alikuwa nayo.

"Kwa imani Ibrahimu alipojaribiwa, akamtoa Isaka awe dhabihu; na yeye aliyezipokea hhizo ahadi alikuwa akimtoa mwanawe, mzaliwa wa pekee; naam, yeye aliyeambiwa, „katika Isaka uzao wako utaitwa.‟ Akihesabu ya kuwa Mungu aweza kumfufua hata kutoka kuzimu; akampata tena toka huko kwa mfano" (Waebrania 11:17-19).

Ni wangapi kati yetu wanao imani ya aina hii? Je! Tungeweza kufanya kile ambacho Ibrahimu alikuwa tayari kufanya?

Ibrahimu alijua wazao wake wataitwa katika Isaka, ambayo ilimaanisha kuwa hata ikiwa Isaka angeuawa Mungu angelazimika kumfufua kwa ili kuitimiza ahadi Yake. Hata hivyo, wazo la kumchinja mwanawe koo na kumtazama akitiririka damu hadi kufa kungekuwa uchungu. Ikiwa tunaweza kuwa waaminifu kwetu wenyewe, wengi wetu watakubali kwamba hatuna uhakika ikiwa tutakuwa na uwezo wa kufanya tendo kama hilo.

Haishangazi tunahisi imani yetu haitoshi tunapojilinganisha na Ibrahimu.

Lakini subiri! Kuna zaidi kwa hadithi ya Ibrahimu kuliko mfano huu mmoja. Ukweli ni, Ibrahimu mwenyewe wakati mwingine alitembea kwa kuona badala ya imani. Na bado anaitwa "rafiki wa Mungu" (2 Mambo ya Nyakati 20:7; Isaya 41:8; Yakobo 2:23).

Wakati Mungu alimwagiza Ibrahimu kuhama kutoka kwa nchi yake aende nchi nyingine, na kuahidi kumfanya taifa kubwa, Ibrahimu alitii (Mwanzo 12:1-4). Baadaye, Mungu Alimtokea Ibrahimu na akasema, "Uzao wako nitawapa nchi hii" (mstari wa 7). Ahadi hii ilirudiwa mara kadhaa wakati wa maisha ya Ibrahimu.

Agano Jipya linatuambia kwamba Ibrahimu alimwamini Mungu, na kwamba utiifu wake ulikuwa ushahidi wa imani yake. "Kwa imani Ibrahimu alipoitwa aliitika, atoke aende mahali pale atakapopapata kuwa urithi; akatoka asijue aendako. Kwa imani alikaa ugenini katika ile nchi ya ahadi, kama katika nchi isiyo yake, akikaa katika hema pamoja na Isaka na Yakobo, warithi pamoja naye wa ahadi ile ile. Maana alikuwa akiutazamia mji wenye misingi, ambao mwenye kuubuni na kuujenga ni Mungu" (Waebrania 11:8-10).

Tangu mwanzo, Ibrahimu aliamini ahadi za Mungu. Aliamini atakuwa na uzao, na kwamba Mungu atawapa ardhi ambayo alikuwa amemwonyesha. Hii inaweza kumaanisha tu kwamba Ibrahimu alijua kuwa atakuwa na wana. Hata hivyo, uzao wake wangewezaje kulirithi nchi ya ahadi ikiwa angeendelea kukosa mtoto?

Walakini, tukio la kupendeza lilitokea wakati wa ugeni wa Ibrahimu linaonyesha kwamba baba ya waaminifu haweka ahadi za Mungu mbele akilini wakati wote. Simulizi linapatikana katika Mwanzo 12:10–13:

"Basi kulikuwa njaa katika nchi ile; Basi Abramu akashuka Misri, akae huko kwa muda maana njaa ilikuwa mzito katika nchi. Ikawa alipokuwa karibu kuingia Misri, akamwambia Sarai mkewe, „Tazama, najua ya kuwa u mwanamke mzuri wa uso; basi itakuwa, Wamisri watakapokuona, watasema, „Huyu ni mkewe"; kisha wataniua mimi, na wewe watakuacha hai. Tafadhali useme wewe u ndugu yangu, iwe heri kwangu kwa ajili yako, na nafsi yangu iishi kwa ajili yako."

Uliisikia? Ibrahimu alijua ya kuwa Mungu alikuwa ameahidi kuipatia uzao wake nchi ya Kanaani. Walakini, katika hafla hii, Ibrahimu (ambaye hakuwa na watoto bado) aliogopa kwamba Wamisri wangemuua! Ni kilitokea kwa imani yake katika ahadi ya Mungu? Je! Hakujua kwamba ili kuwa na uzao Mungu angehifadhi maisha yake hadi atakapozaliwa mwana wa kiume?

Isitoshe, ili kuokoa maisha yake, Ibrahimu alikuwa tayari kuruhusu mke wake kuchukuliwa nyumbani mwa farao (mstari wa 15). Kwa kweli hii haikubaliani na mapenzi kamili ya Mungu, kama ilivyoonyeshwa wazi; lakini, Ibrahimu alikuwa mshiriki aliyekuwa tayari katika tukio!

Mtu anaweza kufikiria kwamba Ibrahimu hakuwa na imani kabisa wakati huu wa maisha yake, lakini hiyo sio kweli. Kitabu cha Waebrania kinatuambia wazi kwamba kuondoka kwa Ibrahimu kutoka nchi yake ilikuwa tendo la imani. Imani yake ilionekana wazi tangu mwanzo!

Ukweli ni kwamba, Ibrahimu alikuwa mwanadamu kama sisi. Utayari wake wa kuruhusu mkewe kupelekwa katika nyumba ya Farao ili kuokoa maisha yake mwenyewe inaonyesha kuwa baba ya waaminifu alikuwa mwanadamu asiye kamilifu. Somo muhimu kwetu ni kwamba Ibrahimu hakuwahi kuinua mikono yake kwa kushindwa. Licha ya udhaifu uliompeleka kutembea kwa kuona, Ibrahimu aliendelea kutembea kwa imani, akiangalia mbele kwa mji ulio na misingi wa kudumu – mji ambao mwenye kuubuni na kuujenga ni Mungu.

Muda mrefu baada ya tukio hilo huko Misri, Ibrahimu alionyesha tena ubinadamu wake. Akaunti hiyo inapatikana katika Mwanzo 16:1-2:

"Basi Sarai mkewe Abramu hakumzalia mwana, naye alikuwa na mjakazi Mmisri jina lake Hajiri. Sarai akamwambia Abramu, basi sasa, BWANA amenifunga tumbo nisizae, umwingilie mjakazi wangu; labda nitapata uzao kwa yeye. Abramu akaisikiliza sauti ya Sarai."

Kwa kuwa maoni ya Sara yanaonyesha mazoea ya kawaida ya wakati huo, mtu anaweza kuwazua kwamba Ibrahimu alifikiria kwamba ilikuwa mapenzi ya Mungu kumpa mtoto wa kiume kupitia Hajiri. Na, kwa kweli, labda angefikiria hii ilikuwa mapenzi ya Mungu.

Walakini, kwa kuwa Ibrahimu hangekuwa na uhakika kuwa hii ilikuwa mapenzi ya Mungu*, kwa nini hakumwuliza Mungu?* Hata hivyo, Mungu alimtokezea na kufunua mapenzi yake mara kadhaa zamani. Je! Ni kwanini Ibrahimu afikirie kuwa Mungu hataweka mapenzi Yake kujulikana?

Ibrahimu na Sarai walijichukua *wenyewe* kuamua mapenzi ya Mungu, na walijaribu kutimiza ahadi yake kwa "matendo" yao wenyewe.

Hapa tena kuna mfano wa ubinadamu uliopotoka wa Ibrahimu. Hakuwa mkamilifu; na bado, Mungu alimwona kama *mtu mwema*. "Naye [Ibrahimu] akamwamini Bwana, naye akamhesabia jambo hili kuwa haki" (Mwanzo 15:6).

Ibrahimu “hakuhitimu” kwa Ufalme wa Mungu kwa muda wa kujenga maadili. Mungu alimtangaza “kuhitimu” kwa msingi wa imani. Kama Paulo alivyoandika, “Kwa maana ikiwa Ibrahimu alihesabiwa haki [alitangazwa kuwa mwadilifu] kwa ajili ya matendo yake, analo la kujisifia; lakini si mbele za Mungu. Maana maandiko yasemaje? „Ibrahimu alimwamini Mungu, ikahesabiwa kwake kuwa haki”‟ (Warumi 4: 2-3).

Kama Mungu angemshughulika Ibrahimu kulingana na haki kali, tumaini lake katika “mji uliyo na misingi” ingekuwa kazi bure. Lakini kwa sababu Mungu alihesabu imani ya Ibrahimu kama haki, Ibrahimu alikufa akiwa na uhakika kamili ya ahadi za Mungu.

Na Wewe Je?

Ni watu wangapi wa Mungu wamehisi imani yao haikuwa ya kutosha? Wangapi wamepitia mahangaiko, labda huzuni, kwa sababu ya tabia ya zamani iliyotokea mara kwa mara, au kwa sababu ya mazoea ambayo hawakuweza kuthibiti, au kwa sababu walionekana kufanya maendeleo madogo sana katika kushinda hamu na hisia zao za kibinadamu?

Ni watu wangapi wamekujia ufahamu wa ukweli lakini wametupilia mbali ubatizo kwa sababu walihisi hawafai, au kwa sababu waliogopa kwamba wanaweza kushindwa kuishi kwa viwango vya Mungu baada ya kubatizwa?

Ikiwa unaanguka katika moja ya makundi haya hapo juu, jipe moyo! Wokovu haupotei kwa urahisi au kwa bahati mbaya kama kupiga kitufe kibaya kwenye tarakilishi. Wala haipatikani kupitia tu juhudi za wanadamu. Ni *zawadi ya Mungu,* na inatolewa kwa wale wanaomwamini Mungu; wale walio na hamu ya kweli ya kumtii Mungu, hata ingawa mara kwa mara wanaweza kupungukiwa na kujikwaa.

Ikiwa umeondoa ubatizo kwa sababu ya mahangaiko juu ya udhaifu wa kibinafsi, basi chukua simu na utupigie. (Nambari yetu iko katika ukurasa wa mwisho (903) 825-2525. Unaweza pia kutuandikia: Kanisa la Mungu Kimataifa 3900 Muda wa St. Tyler, TX 75701. Au unaweza kututumia barua pepe: info@cgi.org.Tutafanya twezavyo kukuwasilisha na mtu ambaye anaweza kukushauri. Usiitupilie mbali tena.

Ikiwa wewe ni mshiriki wa kanisa la Mungu aliyebatizwa, lakini unayo hofu kuwa imani yako inapungua, labda kwa sababu unahisi umeshindwa mara nyingi kwenye vita yako dhidi ya “sheria ya dhambi na mauti” inayopiga vita katika viungo vyako, au kwa sababu umefanya maamuzi mengi mabaya, basi omba msaada wa Mungu, fanya uwezavyo, na endelea kuamini kwamba Mungu atakuimarisha, na kwamba anaweza kukulinda ili usipotee.

Endelea kuhudhuria huduma za Sabato. Endelea kuja kwenye Sikukuu ya Vibanda na sherehe zingine za kila mwaka. Ikiwa utahudhuria sherehe za Mungu kwa sababu unajua anahitaji huko, na kwa sababu unataka kujifunza zaidi juu yake na mpango Wake, basi uwepo wako kwa sherehe ni ushahidi wa imani, kwa maana kama *hungemwamini Mungu* hungehudhuria.

Rudia kusoma maandiko yaliyotajwa kwenye kijitabu hiki. Soma sura ya nane wenye msukumo katika kitabu cha Warumi. Chunguza mifano ya imani iliyoorodheshwa katika Waebrania 11, na tazama haswa ya kwamba imani ya kweli mara nyingi hudhihirishwa kupitia hatua na vitendo vinavyoweza kufikiwa na kufanikiwa na watu wenye makosa na zisizo tofauti na zako.

Zaidi ya yote, tambua kuwa Yeye aliyesema kwamba hakuna mtu atakayewapokonya wanafunzi wake katika mkono wake (Yohana 10:28) anakuombea kwa niaba yako. Soma sala aliyoitoa (Yohana 17). Tambua kuwa Yesu Kristo alikuombea kama vile alivyowaombea wanafunzi wake wa kwanza, na kwamba sala yake inaonyesha kazi yake ya kuendelea kama Muombezi wetu.

Wakati ni kweli kwamba mtu anaweza kupoteza wokovu wake kwa kuachana na Mungu kimakusudi na kurudi kwenye maisha ya dhambi, hakuna kitu hapa duniani kinachoweza kukulazimisha kufanya uamuzi huo. Bora utachagua kutomwacha Mungu, wokovu wako wa milele iko salama kama kitu chochote kinachoweza kuwa. Kama Paulo, unaweza kuendelea na maisha yako kwa uhakika kamili kwamba Mungu atakuokoa na kila neno baya, na kukuhifadhi hata ufike ufalme wake wa mbinguni (2 Tim. 4:18).

Usiondoe macho yako kwa Yesu Kristo kamwe, kwa maana ndani Yake, hakuna mzigo wa maisha haya yanayoweza kukutenga na upendo wa Mungu (Warumi 8:28-39). Ni Yeye ndiye aliyesema:

Njooni kwangu, ninyi nyote msumbukao na wenye kulemewa na mizigo, nami nitawapumzisha. Jitieni nira yangu, mjifunze kwangu; kwa kuwa mimi ni mpole na mnyenyekevu wa moyo; nanyi mtapata raha nafsini mwenu; Kwa maana nira yangu ni laini, na mzigo wangu ni mwepesi" (Mathayo 11: 28-30).

Kwa masoma zaidi, omba nakala yako ya bure ya *Dhambi isiyoweza kusamehewa ni gani?*